

derved, at Bankens Virksomhed i det hele var begyndt —, viste det sig, at Colonial Bank ogsaa opsamlede Sedler. Og paa Sedlerne staa der jo, at de til enhver Tid kunne fordres indløste med Guld af Dansk-vestindisk Nationalbank. Efterhaanden som Colonial Bank havde samlet dem ind, fordrede den dem indløste med Guld. Dette førte jo til, at det Seddelprivilegium, som Banken har, foreløbig slet ingen Værdi havde, og det førte desuden til, at Beholdningen af dansk-vestindisk Guld meget snart sank ned mod Nulpunktet, saa at Banken kunde se, at med den Beholdning kunde den ikke klare sig ret længe. Der blev saa truffet Foranstaltninger til at udmønte nyt Guld herhjemme, og denne Foranstaltning blev iværksat saa hurtigt, at dette Guld allerede er afgaaet til Vestindien.

Men imidlertid tog man under Overvejelse, om det ikke vilde være rigtigt at træffe en mere varig Foranstaltning for at forhindre et saadant „run“ vedvarende fortsat mod Dansk-vestindisk Nationalbank. Man havde Grund til at gaa ud fra, at Colonial Bank vilde fortsætte med at indsamle Sedler og fordre dem indløste med Guld. Og dette lader sig jo gøre, hvor Samfundet er saa lille som ovre i Vestindien. Dette maa vi bestandig erindre, naar vi lovgive for Vestindien, at man ikke kan lovgive for saa smaa Kommuner, saaledes som man kan lovgive for et Rige. Naar man lovgiver for et Rige, kan man være sikker paa, at det har virkelig Værdi for en Bank at faa Lov til at udstede udækkede Sedler, fordi det ikke er muligt for nogen at opsamle samtlige i Omløb værende Sedler paa een Gang og paa een Gang kræve dem indløste. Men dette er muligt, hvor Samfundet er saa lille som i Vestindien, og derfor er det noget, man bestandig maa være forberedt paa. Guvernementet gjorde da Indstilling om, at man ved Siden af den dansk-vestindiske Franc skulde gøre den latinske Franc til lovligt Betalingsmiddel, og denne Indstilling blev tiltraadt af Dansk-vestindisk Nationalbank. Jeg har hørt den danske Nationalbank derom, og Nationalbanken har ikke villet modsætte sig Foranstaltningen og har ment, at den i bankmæssig Henseende vilde være praktisk. Derved opnaar man to Ting. Før det første det, at naar et „run“ paa ny forsøges mod Dansk-vestindisk Nationalbank, er det Guld, hvormed Sedlerne kunne dækkes, at faa nærmere end her fra Danmark, idet

den latinske Franc jo kan faas alle Vegne, hvor store Banker er i Virksomhed, og altsaa ogsaa i Amerika. Det andet, man opnaar, er, at det ikke er nødvendigt at blive ved fortsat at udmønte nyt dansk-vestindisk Guld. Det vilde jo være ret meningsløst, om vi skulde vedblive dermed, fordi Krigen med Colonial Bank fortsattes. Og naar saa Krigen en Gang var endt, naar man var kommen ind i normale Forhold, og Sedlerne vare blevne anerkendte som gangbart Betalingsmiddel, saaledes som det er Meningen, at de skulde være, vilde der ikke være Brug for den Mængde dansk-vestindisk Guld, man saa havde udmøntet. Men naar det var tilladt den fremmede Franc at være lovligt Betalingsmiddel, og hvis den saa under Krigen kommer ind i nogenlunde stor Mængde, kan den atter gaa ud af Omsætningen, naar der ikke længere er Brug for den. Det er altsaa Meningen med dette Forslag at skabe en saadan Tilstand derovre, at det er muligt for Dansk-vestindisk Nationalbank at imødegaa det Forsøg paa at tømme dens Guldbeholdning, som allerede er gjort, og som der er Grund til at tro, skal fortsættes. For at saadan en Lov skal gøre Nytte, er det jo nødvendigt, at den kommer hurtigt, og jeg vil anbefale Loven til det høje Tings Velvillie og vil meget anbefale, at Tinget fremmer Sagen hurtigt.

Birck: Ja, jeg anerkender fuldt ud, at dette Lovforslag er blevet nødvendigt, og for saa vidt det er en Nødvendighed, vil jeg gerne give det min Stemme. Men jeg maa dog sige, at det er ikke uden Betænkkelighed, at jeg gaar med til paa dansk Omraade ligefrem at gøre en fremmed Mønt til legal tender, tvungent Betalingsmiddel, til Kongens Mønt. Naar vi nu staa saaledes, som vi staa her, er det, som den højtærede Finansminister saa rigtigt saa og saa rigtigt bemærkede, af den Grund, at man ikke kan økonomisk lovgive for en lille Øs Vedkommende om en Bank, hvor det drejer sig om nogle faa Millioner Kr. Sedler, som man kan gøre det for et helt Land. Og jeg tror derfor, at jeg ved dette lille Lovforslag har faaet en Slags Opvejsning, naar jeg i Fjor var den eneste Mand her i Salen, som stemte imod den vestindiske Banklov. Jeg stemte imod den, fordi det stod mig klart, at det ved en saa lille Bank var fuldstændig uforvarligt at nøjes med en Guld-Dækning af $\frac{3}{8}$, hvoraf kun en Del skal ligge i Vestindien, medens Dækningen for Resten, de $\frac{5}{8}$,